

BOSNA I HERCEGOVINA
REPUBLIKA SRPSKA
VRHOVNI SUD REPUBLIKE SRPSKE
BROJ: 71 0 Rs 252740 21 Rev
Banjaluka, 08.02.2022. godine

Vrhovni sud Republike Srpske u Banjaluci, u vijeću sastavljenom od sudija: Senada Tice, predsjednika vijeća, Biljane Tomić i Tanje Bundalo, članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja R.V. iz D.P., kojeg zastupa punomoćnik J.I., advokat iz B., protiv tužene Republike Srpske, Ministarstvo, koju zastupa Pravobranilaštvo Republike Srpske, radi zaštite prava iz radnog odnosa, odlučujući o reviziji tužitelja izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Banjaluci broj: 71 0 Rs 252740 20 Rsž od 23.02.2021. godine, na sjednici održanoj dana 08.02.2022. godine, donio je

PRESUDU

Revizija se odbija.

Obrazloženje

Presudom Osnovnog suda u Banjaluci broj: 71 0 Rs 252740 19 Rs 2 od 21.02.2020. godine, odbijen je zahtjev tužitelja da se ponište, kao nezakonita, rješenja Ministarstva, PO B. broj: ... od 10.8.2016. godine i rješenje o prestanku radnog odnosa tužitelju, Ministarstva B. broj: ... od 05.7.2016. godine; da se tuženoj naloži da tužitelja vrati na rad i rasporedi na poslove koje je obavljao prije prestanka radnog odnosa - radno mjesto policajac specijalista u timu ronilaca, Specijalizovani tim, Komanda ... ili na druge poslove koji odgovaraju njegovim stručnim i radnim sposobnostima i da se obaveže tužena da mu, na ime neisplaćenih plata isplati: za mjesec juli 2016. godine iznos od 542,82 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.8.2016. godine do isplate; za mjesec avgust 2016. godine iznos od 1.040,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.9.2016. godine do isplate; za mjesec septembar 2016. godine iznos od 1.040,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.10.2016. godine do isplate; za mjesec oktobar 2016. godine iznos od 1.040,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.11.2016. godine do isplate; za mjesec novembar 2016. godine iznos od 1.040,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.12.2016. godine do isplate; za mjesec decembar 2016. godine iznos od 1.040,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.01.2017. godine do isplate; za mjesec januar 2017. godine iznos od 1.040,40 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.02.2017. godine do isplate; za mjesec februar 2017. godine iznos od 1.043,46 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.3.2017. godine do isplate; za mjesec mart 2017. godine iznos od 1.043,46 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 22.4.2017. godine do isplate; za mjesec april 2017. godine iznos od 1.043,46 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.5.2017. godine do isplate; za mjesec maj 2017. godine iznos od 1.043,46 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.6.2017. godine do isplate; za mjesec juni 2017. godine iznos od 1.043,46 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 22.7.2017. godine do isplate; za mjesec juli 2017. godine iznos od 1.043,46 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 22.8.2017. godine do isplate; za mjesec avgust 2017. godine iznos od

1.043,46 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.9.2017. godine do isplate; za mjesec septembar 2017. godine iznos od 1.043,46 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.10.2017. godine do isplate; za mjesec oktobar 2017. godine iznos od 1.043,46 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.11.2017. godine do isplate; za mjesec novembar 2017. godine iznos od 1.043,46 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.12.2017. godine do isplate; za mjesec decembar 2017. godine iznos od 1.043,46 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.01.2018. godine do isplate; za mjesec januar 2018. godine iznos od 1.043,46 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.02.2018. godine do isplate; za mjesec februar 2018. godine iznos od 1.046,52 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.3.2018. godine do isplate; za mjesec mart 2018. godine iznos od 1.046,52 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.4.2018. godine do isplate; za mjesec april 2018. godine iznos od 1.046,52 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.5.2018. godine do isplate; za mjesec maj 2018. godine iznos od 1.046,52 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.6.2018. godine do isplate; za mjesec juni 2018. godine iznos od 1.046,52 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.7.2018. godine do isplate; za mjesec juli 2018. godine iznos od 1.046,52 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.8.2018. godine do isplate; za mjesec avgust 2018. godine iznos od 1.046,52 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.9.2018. godine do isplate; za mjesec septembar 2018. godine iznos od 1.046,52 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.10.2018. godine do isplate; za mjesec oktobar 2018. godine iznos od 1.046,52 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.11.2018. godine do isplate; za mjesec novembar 2018. godine iznos od 1.046,52 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.12.2018. godine do isplate; za mjesec decembar 2018. godine iznos od 1.046,52 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.01.2019. godine do isplate; za mjesec januar 2019. godine iznos od 1.046,52 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.02.2019. godine do isplate; za mjesec januar 2019. godine iznos od 1.046,52 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.02.2019. godine do isplate; za mjesec februar 2019. godine iznos od 1.050,22 KM sa zakonskom zateznom kamatom od 22.3.2019. godine do isplate; za mjesec mart 2019. godine iznos od 1.050,22 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.4.2019. godine do isplate; za mjesec april 2019. godine iznos od 1.050,22 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.5.2019. godine do isplate; za mjesec maj 2019. godine iznos od 1.167,02 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.6.2019. godine do isplate; za mjesec juni 2019. godine iznos od 1.167,02 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.7.2019. godine do isplate; za mjesec juli 2019. godine iznos od 1.163,72 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.8.2019. godine do isplate; za mjesec avgust 2019. godine iznos od 1.163,72 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.9.2019. godine do isplate; za mjesec septembar 2019. godine iznos od 1.164,02 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.10.2019. godine do isplate; za mjesec oktobar 2019. godine iznos od 1.164,02 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.11.2019. godine do isplate; za mjesec novembar 2019. godine iznos od 1.164,02 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.12.2019. godine do isplate; za mjesec decembar 2019. godine iznos od 1.164,02 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.01.2020. godine do isplate; za mjesec januar 2020. godine iznos od 1.164,02 KM, sa zakonskom zateznom kamatom od 22.02.2020. godine do isplate, kao i zahtjev za uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje na naznačene iznose plate, za period od 10.8.2016. godine, kao dana prestanka radnog odnosa, pa do vraćanja na posao.

Obavezan je tužitelj da nadoknadi tuženoj troškove parničnog postupka, u iznosu od 875,00 KM.

Presudom Okružnog suda u Banjaluci broj: 71 0 Rs 252740 20 Rsž od 23.02.2021. godine, žalba tužitelja je odbijena i prvostepena presuda potvrđena, te je odbijen zahtjev tužitelja da se obaveže tužena da mu nadoknadi troškove sastava žalbe u iznosu od 548,15 KM

i zahtjev tužene da se obaveže tužitelj da joj nadoknadi troškove sastava odgovora na žalbu u iznosu od 250,00 KM.

Blagovremenom revizijom tužitelj pobija drugostepenu presudu zbog povrede odredaba parničnog postupka i pogrešne primjene materijalnog prava, s prijedlogom da se žalba uvaži i obje nižestepene presude preinače tako da se usvoji tužbeni zahtjev i tužena obaveže da mu nadoknadi troškove parničnog postupka, ili da se ukine i predmet vrati na ponovno odlučivanje.

U odgovoru na reviziju, tužena pobija njene navode i predlaže da se odbije, kao neosnovana.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora je zahtjev tužitelja da se ponište odluke tužene o prestanku radnog odnosa i da se obaveže tužena da ga vrati na posao, nadoknadi mu izmakle plate, sa pripadajućim kamatama od dospjeća svakog pojedinačnog iznosa do isplate i da za njega izvrši uplatu odgovarajućih doprinosa nadležnim fondovima.

Tokom postupka, koji je prethodio donošenju nižestepenih presuda, utvrđeno je: da je rješenjem nadležnog organa tužene, broj: ... od 05.7.2016. godine utvrđeno da tužitelju, raspoređenom na radno mjesto policajac specijalista u timu ronilaca, Specijalizovani tim, Komanda ..., prestaje radni odnos iz razloga što je prilikom prijema na osnovnu policijsku obuku prećutao činjenicu zbog koje nije mogao biti primljen na tu obuku; da je rješenjem PO, kao drugostepenog organa broj: ... od 10.8.2016. godine, odbijena žalba tužitelja i potvrđeno prvostepeno rješenje o prestanku radnog odnosa; da su prije toga parnične stranke zaključile ugovor broj: ... od 06.02.2012. godine o regulisanju međusobnih prava i obaveza povodom pohađanja osnovne policijske obuke prvog nivoa u Jedinici za osnovnu obuku – P.A. i zasnivanja radnog odnosa u Ministarstvu Republike Srpske; da je tužitelj završio tu osnovnu policijsku obuku koja je trajala od 16.01.2012. do 28.12.2012. godine; da je rješenjem tužene broj: ... od 23.01.2013. godine primljen u radni odnos, te je rečeno da će posebnim rješenjem biti postavljen na probni rad na mjesto policijskog službenika sa 01.02.2013. godine; da je rješenjem broj: ... od 24.01.2013. godine, kao kadet, postavljen na probni rad, na 12 mjeseci, na radno mjesto policijskog službenika koje odgovara činu „policajac“ u Specijalnu jedinicu policije sa 01.02.2013. godine; da je kasnije, rješenjem broj: ... od 12.5.2015. godine, sa činom „policajac“ raspoređen na radno mjesto policajac specijalista u timu ronilaca, Specijalizovani tim Komanda ... sa 01.5. 2015. godine, na kojem radnom mjestu se nalazio u trenutku kada je dobio otkaz; da je prilikom provođenja unutrašnjeg postupka protiv tužitelja, zbog postojanja osnova sumnje da je počinio krivično djelo „laka tjelesna povreda“ iz člana 155. stav 1. Krivičnog zakona Republike Srpske (izvještaj o sprovedenom unutrašnjem postupku broj: ... od 20.5.2016. godine) utvrđeno da su presudom Osnovnog suda u Gradišci broj: 72 0 K 025430 11 K 2 od 27.7.2012. godine, koja je postala pravosnažna 23.9.2012. godine, tužitelj i još jedno lice oglaseni krivim za učinjeno krivično djelo prikrivanja iz člana 246. stav 1. KZ Republike Srpske, te im je izrečena novčana kazna u iznosu od 800,00 KM svakom; da prema podacima iz kaznene evidencije broj: ... od 13.01.2013. godine (koje je tužitelj pribavio u svrhu zasnivanja radnog odnosa) tužitelj nije kažnjavan, a da je Izvodom iz kaznene evidencije broj: ... od 21.3.2016. godine potvrđeno da je tužitelj osuđivan naprijed navedenom krivičnom presudom.

Nalazeći, s obzirom na dan prijema drugostepenog rješenja kojim je odbijena žalba tužitelja izjavljena protiv rješenja o prestanku radnog odnosa i dan kada je tužbom pokrenut ovaj spor, te sadržaj odredbe člana 121. stav 3. i 4. Zakona o policiji i unutrašnjim poslovima

(„Službeni glasnik Republike Srpske, broj 57/16 i 110/16 - u daljem tekstu: ZPUP) da je tužba blagovremena i dopuštena, nižestepeni sudovi su nakon analize i ocjene svih izvedenih dokaza i tako utvrđenog činjeničnog stanja, odbili sve zahtjeve tužitelja, uz obrazloženje da je dokazano da je tužitelju prilikom zaposlenja u svojstvu policijskog službenika bila poznata činjenica da se protiv njega vodi krivični postupak i da zbog toga ne ispunjava opšte uslove za zasnivanje radnog odnosa, propisane odredbom člana 47. ranijeg Zakona o policijskim službenicima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj: 43/10 i 78/11- u daljem tekstu: raniji ZPS), slijedom čega da su, predmetna rješenja tužene o prestanku radnog odnosa zakonita, budući da su donesena uz pravilnu primjenu odredbe člana 113. stav 1. tačka k) Zakona o policijskim službenicima („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 20/14 - u daljem tekstu: ZPS) koji je važio u vrijeme donošenja odluke o prestanku radnog odnosa i saznanja za okolnost koja je dovela do tog prestanka po sili zakona.

Odluke nižestepeni sudova su pravilne i zakonite. Suprotno tvrdnji revidenta nižestepeni sudovi su nakon savjesne i brižljive ocjene svih izvedenih dokaza, na utvrđeno činjenično stanje pravilno primjenili odredbe materijalnog prava koje regulišu spornu situaciju. Odlučujući o žalbi tužitelja, drugostepeni sud je u svemu prihvatio činjenična utvrđenja i pravne zaključke prvostepenog suda. Odgovorio je na relevantne žalbene navode i za svoju odluku dao argumentovane i jasne razloge, koje prihvata i ovaj sud, a navodima revizije nisu dovedeni u bilo kakvu sumnju. Prema tome, ne stoji tvrdnja revidenta da su pri donošenju pobijane odluke počinjene povrede odredaba Zakona o parničnom postupku ("Službeni glasnik RS", broj 58/03, 85/03, 74/05, 63/07, 49/09 i 61/13 – u daljem tekstu: ZPP).

Tužitelj je u radni odnos kod tužene primljen sa 01.02.2013. godine, na osnovu rješenja od 23.01.2013. godine. Prije toga je obavio osnovnu policijsku obuku prvog nivoa, u periodu od 16.01.2012. do 28.12.2012. godine temeljem, naprijed navedenog, zaključenog ugovora, od 06.02.2012. godine, kojim su partične stranke regulisale međusobne odnose povodom te obuke i kasnijeg zaposlenja.

Tada je na snazi bio raniji ZPS, čijom odredbom člana 47. je propisano da prilikom zapošljavanja u svojstvu policijskog službenika lice mora ispunjavati opšte uslove, pored ostalih, da protiv njega nije pokrenut krivični postupak i da nije izrečena pravosnažna kazna zatvora za krivično djelo, osim za krivična djela protiv bezbjednosti saobraćaja u skladu sa krivičnim zakonodavstvom (tačka đ) ove zakonske odredbe).

Kod činjenice da je tužitelj navedenom presudom Osnovnog suda u Gradišci broj: 72 0 K 025430 11 K 2 od 27.7.2012. godine, oglasen krivim za učinjeno krivično djelo prikrivanja, s obzirom na vrijeme njenog donošenja, očigledno je da je u vrijeme zasnivanja radnog odnosa kod tužene protiv tužitelja bio pokrenut krivični postupak slijedom čega nije ispunjavao navedeni opšti uslov za zasnivanje radnog odnosa. Ta presuda je postala pravosnažna 23.9.2012. godine, što podrazumjeva da je dostavljena tužitelju kao optuženom, pa neosnovano tvrdi tokom postupka i u reviziji, da nije dokazano da u vrijeme zasnivanja radnog odnosa (23.01.2013. godine) nije znao da je pokrenut krivični postupak protiv njega. Štaviše, taj postupak je bio, ne samo pokrenut, već i okončan osuđujućom pravosnažnom presudom (koja nije mogla ostati nepoznata tužitelju) i prije nego je tužitelj završio osnovnu policijsku obuku. I pod uslovom da stoji tvrdnja, da tužitelj nije bio u obavezi da sam sebe prijavi, odnosno bilo kome saopšti da je protiv njega pokrenut krivični postupak, odnosno donesena osuđujuća krivična presuda (na čemu se insistira u reviziji), to nije sprečavalo tuženu, kao poslodavca, da reaguje na zakonom propisani način kada je tu činjenicu saznala.

Tužena je, kao poslodavac za ovu činjenicu, koja je isključivala mogućnost da tužitelj zasnuje radni odnos kod nje i da uopšte pristupi osnovnoj policijskoj obuci, saznala tek

20.5.2016. godine, kada je prilikom provođenja unutrašnjeg postupka protiv tužitelja, zbog postojanja osnova sumnje da je počinio krivično djelo „laka tjelesna povreda“, pribavila podatak iz kaznene evidencije u kojoj je evidentirana navedena krivična presuda. Tada je na snazi bio ZPS, čijom odredbom člana 113. stav 1. tačka k) je propisano da radni odnos policijskog službenika prestaje ako je prilikom zasnivanja radnog odnosa dao netačne i nepotpune podatke koji su od značaja za zasnivanje radnog odnosa u Ministarstvu. Na temelju ove odredbe je doneseno prvostepeno rješenje tužene o prestanku radnog odnosa od 05.7.2016. godine, pa se ne radi o retroaktivnoj primjeni zakona, kako pogrešno ističe revident. Osim toga i odredbom člana 8. naprijed navedenog ugovora od 06.02.2012. godine o regulisanju međusobnih prava i obaveza povodom pohađanja osnovne policijske obuke prvog nivoa u Jedinici za osnovnu obuku – P.A. i zasnivanja radnog odnosa u Ministarstvu Republike Srpske, parnične stranke su regulisale da „Ukoliko se u bilo kom periodu nakon postavljenja na radno mjesto utvrdi da je kadet dao lažni podatak ili prećutao činjenicu zbog koje nije mogao biti primljen na osnovnu policijsku obuku, prestaje mu radni odnos ...“, pa je i to predstavljalo valjan osnov za donošenje odluke o prestanku radnog odnosa.

Drugostepeno rješenje poslodavca kojim je odbijena žalba tužitelja, izjavljena protiv rješenja o prestanku radnog odnosa (čije poništenje se takođe traži u ovom postupku), donio je PO, kao drugostepeni organ, na sjednici održanoj dana 10.8.2016. godine, kojoj su prisustvovala četiri člana. Odredbom člana 138. ZPUP, koja je bila na snazi u vrijeme odlučivanja je propisano da PO čini pet policijskih službenika, kako ispravno navodi revident. U pogledu broja članova PO, isto je bilo regulisano i odredbom člana 118. ZPS. Rad PO je regulisan Poslovníkom o radu Policijskog odbora („Službeni glasnik Republike Srpske“, broj 108 /14) čije su se odredbe, u smislu odredbe člana 175. ZPUP, pod uslovom da nisu u suprotnosti sa novodonesenim zakonom, primjenjivale i nakon donošenja tog zakona, sve do donošenja novih podzakonskih akata (kako ispravno obrazlaže i drugostepeni sud). Odredbom člana 7. tog Pravilnika je regulisano da PO radi u sjednici, koja se može održati kada iz opravdanih razloga ili razloga izuzeća jednog od članova, sjednici prisustvuju najmanje tri člana PO. Kako su u konkretnom slučaju sjednici PO prisustvovala četiri člana (pa su donijeli i jednoglasnu odluku, kako slijedi iz njenog sadržaja, a niko ne tvrdi drugačije) neosnovano revident ističe da PO pri donošenju predmetnog rješenja od 10.8.2016. godine, nije bio propisno sastavljen i da je takvo odlučivanje u suprotnosti sa odredbama ZPUP.

Prestanak radnog odnosa tužitelju kod tužene nije bio rezultat vođenja disciplinskog postupka, pa revizioni navodi kojima se ukazuje na odredbe ZPUP koje regulišu taj postupak, nisu relevantne za presuđenje ove pravne stvari čak i pod uslovom da je taj zakon u vrijeme donošenja prvostepenog rješenja bio na snazi.

Pravilnikom o selekciji i izboru kandidata za polaznike osnovne policijske obuke prvog nivoa u jedinici za osnovnu i specijalističku obuku – P.A. za pripadnike specijalne jedinice policije („Službeni glasnik Republike Srpske“ broj, 41/09) je propisana procedura prijavljivanja na konkurs, prema kojoj se na konkurs mogu prijaviti kandidati koji ispunjavaju opšte i posebne uslove, između ostalih i da ispunjavaju uslove kazneno-operativne provjere (član 5. tačka g) Pravilnika), što se dokazuje uvjerenjem (koje nije starije od šest mjeseci) da se protiv kandidata ne vodi krivični postupak pred nadležnim sudom (član 6. stav 1. tačka v) Pravilnika). Tužitelj je takvo uvjerenje od 13.01.2013. godine, istina imao, ali kod činjenice da je, kako je naprijed objašnjeno, u trenutku zasnivanja radnog odnosa znao da se vodi krivični postupak protiv njega, bez obzira na ovo uvjerenje, bilo je mjesta primjeni odredbe člana 113. stav 1. tačka k) ZPS.

Kod naprijed iznesenih razloga ni ostali navodi revizije nisu mogli ishoditi drugačiju odluku, slijedom čega je odlučeno kao u izreci, temeljem odredbe člana 248. ZPP.

Predsjednik vijeća
Senad Tica

Za tačnost otpravka ovjerava
Rukovodilac sudske pisarnice
Biljana Aćić